

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—
Posamezna številka
1 Din.Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon Int. štev. 65.

Bulgari in jugoslovanstvo.

Večja skupina bulgarskih politikov in intelektualcev izdaja v Parizu bulgarski pisan mesečnik »Narodna Volja«, ki je baš te dni stopil v svoj drugi letnik. Doslej je izšlo dvanajst števil, vseh tehnično odlično opremljenih in polnih zanimivih političnih razprav. V prvi številki že je uredniški odbor izjavil, da je ta časopis ustanovljen zato, da brani splošna načela bulgarske demokracije in da vzdržuje zvezo med Bulgari v inozemstvu z domovino. Cel prvi letnik pa kaže, da posveča list posebno pozornost kmetijskim problemom, ki so že po gospodarski strukturi bulgarske države vedno zanimali bulgarsko inteligenco in ki so tudi po vojni izzvali v Bulgariji (kakor tudi v Jugoslaviji in Rumuniji) velike politične pretresljaje in konflikte. »Narodna Volja« nima navidežno političnega značaja, je pa vsa prožeta z mislimi in načrti žalibože tako hitro ubitega vodje bulgarskega kmetijskega vodje Aleksandra Stambulijskega.

V zadnji številki razpravlja B. Červen o tragediji z dne 9. junija (1923), ko je bil izvršen v Bulgariji državni udar, čegar posledica je bila, da je padla kmetijska vlada Stambulijskega in je prišel na krmilo protikmetjski, protinacionalni režim Aleksandra Cankova. Članek smatra, da znači ta državni udar v moralnem pogledu popolni pomol bulgarske oduševane buržoazije, ker se je dokazalo, da niti po svojem mentalitetu niti po svoji morali in političnih metodah ni dorasla ideji gospodarskega in nacionalnega preporoda bulgarskega naroda, nad katerim vlada edinole z nasiljem. In z istimi sredstvi se bore sedaj posamezne politične skupine režimskih pristašev med seboj, ker jih ne vežejo med seboj niti visoke socialne ali politične ideje, temveč gola strast za močjo.

Ta časopis je tudi za nas (Jugoslovane) vtoliko zanimiv, ker se razpravljajo v njem problemi, ki se globoko tičejo tudi naših interesov. Tako razpravlja znani bulgarski politik pod pseudonimom Rajko Insarov v celi vrsti člankov pod naslovom »Balkan balkanskim narodom« o problemu neodvisnosti in svobode balkanskih držav. V Evropi se mnogokrat čuje, da je Balkan »la pondrière de l'Europe«, toda pozabljajo se, da je vzrok konfliktov na Balkanu tičal vedno v politiki

velikih sil. Tako so v preteklosti služili balkanski Slovani Evropi kot nekakšni ščit proti turškemu navalu in so na ta način razbremenjevali takozvane kršćanske države (antemurale christi-anitatis). Kasneje niso razumeli njihovih težnj in vodje slovske Rusije, ki so imeli pred očmi edinole osvojitve Carigrada in rusko prevlado na celem Balkanu. Zadnja desetletja je pritiskal vsaj del južnih Slovanov nemški »Drang« na jugoiztok. Po več stoletjih bojev in suženjstva so postali balkanski narodi vsaj na videz neodvisni. Ali ta neodvisnost je bila vedno ogrožena, ker je ostal Balkan še vedno centralna točka za nairaznovrstnejše zapadno evropske politične intrige in načrte. Fašistična Italija vodi na Balkanu politiko gospodarske in politične penetracije in razdvajanja posameznih jugoslovanskih narodov. Britansko svetovno carstvo se bavi z idejo gospodarskega osvojenja celega Balkana. Komunistična Rusija misli, da se ji boče posrečilo preko Balkana zanetiti požar v celi Evropi. V takem položaju in v tako težki nevarnosti so balkanski narodi navezani na medsebojno pomoč in slego. Vsaka druga politika znači izdajstvo napram svojemu narodu in splošnim koristim balkanske zajednice.

Isti članek smatra, da ima bulgarska zunanja politika izbirati med dvema, po zgodovini odrejenima potema: ali ostane prijateljski neutralna ob procesu ujedinjevanja Srbov, Hrvatov in Slovencev in da kot neodvisna balkanska država s štiri in pol milijona prebivalcev ostane v sedanjih mejah brez izhoda na Egejsko morje, podvržena večnim intrigam zapadnjakov — ali da se aktivno udeleži formiranja jugoslovanstva, da postane njegov neoljudiv del in tako tudi s svoje strani pomore k napredku in narodnemu razvoju vseh Jugoslovancev. Lahko je pa tudi prvi pot začasni predlogoj za družega. Pisatelju se tu odpira pogled na veliko jugoslovansko državo od Maribora do Črnega morja. . . . V desetletni naši skupni politični zgodovini se je sicer ta ideja pojavila že dvakrat: ob prevratu so mislili na njo nekateri politik iz Jugoslovanskega kluba in kasneje, kakor se tudi govori malo nižje, ne vem ali l. 1922 ali 1923 je poslal Stambulijski sam v Beograd poročilo, naj bi se o tem razpravljalo. V tej misli je bil tedanjemu zemljoradniški prvaku Mihajlu Avramoviću pri ranjku Nikoli Pašiću, ki je pa bil mnenja, da še

čas za tako akcijo ni došel. Očividno mu je šlo za takratno in sedaj še aktualno vprašanje ravnovesja v naši državi. Op. ur.)

Na veliko žalost bulgarskega naroda, piše Insarov, pa so si gotovi bulgarski politik izmislili tretjo pot, katero pa zgodovina Bulgarom ni odredila. To so tisti politik, ki so zakrivali bratomorno vojno iz l. 1915. Genijalni kmetjski politik Stambulijski je srečno rešil svoj narod iz katastrofalnih posledic svetovne vojne in ga je hotel peljati po poti ujedinjenja in izmirjenja z ostalimi Jugoslovani. On je ponudil bratsko roko Beogradu — nakopal pa si je s tem smrtno sovraštvo bulgarskih šovinistov in je padel kot žrtev jugoslovanske politike. Toda navzlic temu hočejo iti njegovi prijatelji in so-trudniki istem potem. Njihova vera je ostala neomajna in čvrsta, kajti »oni so mogli ubiti Stambulijskega kot človeka, ne morejo pa ubiti niti njegove ideje niti njene neobhodne potrebe.«

Kakor vidimo, so kmetjska politika in jugoslovanska sloga temeljna ideja bulgarskih Jugoslovancev, združenih okrog »Narodne Volje«. Njihova akcija ne sme ostati osamljena. Ujedinjenje Jugoslovancev mora postati skupna vodilna ideja vseh svobodnih in demokratičnih duhov v Jugoslaviji in Bulgariji. To zgodovinsko nujnost je povdaril tudi Ansel v svoji knjigi o razmerju med Balkanom in Italijo. Na zapadu se zbirajo nevarni oblaki — in balkanski kmet se mora pripraviti na obrambo proti veliki nevarnosti, ki prihaja iz Italije.

Razume se, da je jeden od glavnih predpogojev za ujedinjenje vseh Jugoslovancev ta, da se v obema jugoslovanskima državama vodi prava demokratska politika, ki dejansko garantira telesno in duševno svobodo državljanov. (»Riječ«.)

Celjski občinski svet.

V petek, dne 21. t. m. od 18.20 do 20. ure se je vršila redna seja celjskega občinskega sveta. Župan je uvodoma sporočil, da je obč. odb. Štefan Lah (bernotovec) odložil mandat in da je zavzel njegovo mesto v občinskem svetu g. Alojz Leskovšek, ki je tudi že izročil županu sledeče predloge: 1. glede ukinitve nedeljskega pouka na obrtno-nadaljevalnih šolah v Celju. 2. glede uvedbe pokojninskega sklada za delavce v elektrarni in drugih mestnih podjetjih, 3. glede ponovnega sprejema

mestnih delavcev v aktivno službo, ki so bili odpuščeni ob priliki disciplinarnih preiskave proti mestnemu oskrbniku in 3. glede maksimiranja krušnih cen in uvedbe prodaje kruha na težo. Ti predlogi so bili izročeni pristojnim odsekom.

Personalni odsek. V tajni seji je bil imenovan g. Pogačnik za definitivnega konceptnega uradnika. V četrti službeni skupini se je sistemiziralo novo mesto vodovodnega mojstra, ki ga bo zasedel g. David.

Pravni odsek. Namesto dosedanjega obč. odb. Laha je postal član nekaterih odsekov obč. odb. Leskovšek. V domovinsko zvezo sta bila sprejeta gg. gimn. suplent Anton Gorup in elektro-monter Rudolf Zavadič. Sprejem pa je bil zasiguran g. inž. Edmundu Unger-Ullmannu in vzgojiteljici gđ. Ani Filip. Če bosta sprejeta v jugoslovansko državljanstvo; prošnje Maksa Dobovičnika, Maksa Tuška, Feodora Hrihar in Julijane Čater je občinski svet zavrnil, ker prošilci niso izpolnili predpisanih pogojev. — Trem prošilcem se je znižala kazen, ki jim je bila nalozena, ker niso pravočasno plačali cestne naklade. Pri tej priliki je bil stavljen predlog, naj se zadevna uredba spremeni v toliko, da se mora dolžnik enkrat opominjati, predno se ga kaznuje. Ena prošnja za odpis občinske takse na avto je bila odklonjena, drug dolg na taksi za avto in uporabo avtogaraže pa se obrani v evidenci. Dve prošnji za odpis veselilne davščine in občinskih taks sta bili zavrnjeni. — Mestna občina je ponudila ob. Katarini Breischka za parcelo ob Benjamina Ipavca ulici, ki je bila razširjena, 30 Din za m². Ker pa zahteva g. Breischka 80 Din za m², bosta določila odškodnino dva izvedenca.

Finančni odsek. Za samske mestne delavce je bil določeno božično darilo v znesku 200 Din, za oženjene pa 250 dinarjev. — Na vprašanje obč. odb. prof. Mravljaka, kaj je s prošnjo mestnih uradnikov za izplačilo 13. mesečne plače, je župan v kratki tajni seji odgovoril, da je v tej zadevi povabil načelnike obč. klubov, ki so pa bili glede 13. mesečne plače različnega mnenja, vsled česar ni prišlo do soglasnega sklepa. Slednjič so pa mestni uradniki v sporazumu z županom umaknili svojo prošnjo. — V mestni hiši na okopih bo g. Häus odpovedano stanovanje in nato dodeljeno rodbini bivšega trgovca g. Matiča. — Najemniku mestnega kina g. F. Čeplaku je bil

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

19

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Gospa je polnila možu kroznik z juho in se ni mogla zdržati, da ne bi še enkrat vprašala:

»Ampak prosim te, odkod prihajaš, Kondelik?«

»S tajnega zleta!« je odvrnil mojster. Ampak to ni prava beseda: odvrnil. Ne, zagodrnjal je ti dve besedi kakor razdražena zverina, ki se pripravljajo, da bi se zdajdaj vrgla na lovca. Gospa je videla, da ni dobro sedaj z njim govoriti, umolknila je in vprašajoča pogledala Vejvaro. Vejvara je sklonil glavo. Vest ga je strašno pekla.

Od obeda do večera, do odhoda vlaka si je dajal gospod Kondelik na noge mrzle obkladke. Imel jih je strašno otekle. Žena njegova in hčer sta sedeli tu molče. Vejvara je izpregovoril celo popoldne le par stavkov. Kondelik je zadremal. Bolj veseli, kakor najbližja okolica slikarjeva, so bili ostali bratje sokoli. Dovtipneži so imenovali brata Kondelika »četveronožnega« sokola — zaradi dveh parov čevljev, ki jih je prinesel — in ta priimek se je razletel v trenutku po celi družbi.

Trenutke, ko je mojster zaspal, je uporabila njegova žena, da bi zvedela kaj več o usodi zgubljenih sokolov. Tupatam je Vejvara sramežljivo priznal, da sta zvečer zašla vkljub izvršnim

»generalštabkam« malo strani od pota — nesrečnik je zamolčal, da je ta »malo« znašal približno tri ure na sever — da sta se slednjič utrujena zgrudila v nekem neznanem kraju, kjer sta prenočevala in da jutraj ni mogel gospod Kondelik obuti novih čevljev, ker je imel vse stlačene noge, nenavajene na tako hojo. Moral si je izposoditi od hlapca v gostilnici druge čevlje, da bi šel lahko dalje. Toda hoja v teh hribovskih skornjih je bila še težavnejša. Po dveurni hoji se je zgrudil mojster tam nekje na Trnjevem klanu in da bi mogla priti do Karlovega Tyna, sta morala najeti lojternice. Vejvara je molčal o očitjanju, s katerim ga je mojster obsipaval na poti in kako mu je svetoval, da naj bi postal razkazovalec in spremljevalec po Češkem kraljestvu.

Pri odhodu v Prago so se poslužili Kondelikovi z Vejvaro prvega večernega vlaka in iz zapadnega kolodvora jih je odpeljala kočija v Ječno ulico.

V kočiji je bilo še mesto za četrtega, toda nikdo ni rekel Vejvaru, naj prisede. Rada bi to storila gospa, toda ni si upala, ko je pogledala soproga. Zdel se ji je tako grozen, kakor oni velikan iz pravljice o treh zlatih laseh, in gospod Kondelik še vedno ni govoril in

ni pogledal nikogar.

Ko je rodbina zlezla v kočijo, je pristopil Vejvara in je skoro šepetaje presil mojstra:

»Prosil bi vas za čevlje, gospod. . . . Ako dovolite, preskrbim pošiljatev za onega hlapca . . .«

»Bodite tako dobri, brat Vejvara«, je mrmral gospod Kondelik, »in zahvalo mu priobčim v časopisih! Ampak pazite, prosim vas, da jih ne izpustite iz rok . . . !«

Vsaka beseda, kakor bi Vejvaru rezal kožo. Poklonil se je in priporočil; že je mislil kočijaž pognati.

V poslednjem trenutku se je mojster Kondelik vzpel na okno in je rekel zbadljivo Vejvaru:

»Brat Vejvara, ko zveste zopet o kakem tajnem izletu, ne pozabite na mene — niti dočakati ne morem! Ampak da vzamete s seboj tudi mapo od Afrike — človek ne ve, kam pride z vami . . .«

Osramočen, potrj je stal Vejvara tu in je gledal ves obupan na oddaljujočo se kočijo.

Srce Pepičino je hitelo za njim, spremljalo ga je do doma. Toda Vejvara ni vedel za to.

Med potjo ni govoril gospod Kondelik. Samo držal se je kakor mrož in zdajpazdaj je siknil ali tiho zaklel. To pa tačas, ako se je gospa Kondelikova ali Pepica nehote dotaknila njegovih bolnih nog.

Slednjič se je kočija ustavila v Ječni ulici.

»Kje pa te boli, stari?« je sočutno vprašala gospa soproga, ko je pricapljal v drugo nadstropje in stopil v stanovanje.

Gospod Kondelik ni nekaj časa odgovoril, slednjič je odprl usta, pogledal ženo, kakor bi jo hotel z očmi prebosti in je zamrmral:

»Kje, ti vprašaš, kje? Povsod, Beti! Ali se spomniš na oni skelet, ki smo ga videli v muzeju? Torej pomisli, da so vsi ti medeni obročki in kaveljčki in kljukice, s katerim je bil vezan, odpadli od njega! In tako je sedaj meni. Vse kosti so narazen. Samo, da mi vse to tiči v mesu!«

Gospod Kondelik je umolknil, prijel se je za ude, ako mu res ne razpadajo, naglo se je zravnal v naslonjaču, kolikor mu je dovolila njegova »zbitost« in gledal okoli, kakor bi pred njim vstala nekaka prikazen in je nadaljeval z groznim glasom: »In Bogu budi hvala, Beti, da se pozdravim! Ampak če sem se ugnal, Beti — ako jutri zopet ležem s tem prokletim »houserjem« — tedaj, Beti, v sezoni . . . !«

Gospa Kondelikova, ki je pomagala ubogemu možu iz obleke, ga je pogledala prestrašena in je vprašala boječo: »Ali naj ti dam cunjjo s hrenom, stari?«

Gospod Kondelik je zasikal.

»Kam bi mi jo dala, Beti! To bi morala biti cunjja kakor hiša! Ne, nobene cunjje, Beti. In ne govori z menoj, Beti! Ne govori!«

odpisani veselilni davek v znesku 6.000 dinarjev pod pogojem, da poravnava do 1. januarja 1929 ostali veselilni davek, dopolni kavicijo in namesti barijero pri blagajni v kinu. — Zavarovalnica za mestno plinarjo je bila zvišana na 1 milijon dinarjev. — Mestni stavbni tehnik g. Drago Hojkar, ki je sedaj pri vojakih, prejme enkratno podporo v znesku 1.500 Din. — Pisarniškemu pomočniku v mestni klavnici se zviša plača od 750 na 1.000 Din. — Mestna občina bo kupila od Olepševalnega in tujsko-prometnega društva slike mesta Celja za 1.320 Din. — Mestni razkuževalec g. Schwarz bo prejemal od 1. januarja 1929 za svoje delo mesečni honorar v znesku 200 Din.

Referent *gospodarskega odseka* g. Možina je izjavil, da nima ničesar poročati.

Tržni odsek. Prošnja Marije Skrbniškove za dodelitev prostora za stojnico pred župno cerkvijo je bila odklonjena.

Mestna elektrarna. Okoliška občina je predlagala mestni občini, da bi prevzela električno omrežje v okoliški občini in je stavila zadevne pogoje. Mestna občina je pripravljena prevzeti električno omrežje okoliške občine in se zaveže kriti stroške za javno razsvetljavo v okolici, plačevati okoliški občini letno 25.000 Din in zaračunavati tok v okolici po isti ceni kakor v mestu. Zadevno pogodbo bosta sestavila odsek za mestna podjetja in pravno-personalni odsek. — Mestni uradniki bodo dobivali odlej do 120 kw ur toka na leto brezplačno. — Oblastno davščino na električni tok bo plačevala mestna elektrarna sama. — Na Glavnem trgu, Kralja Petra cesti, Krekovem trgu in v Prešernovi ulici bo mestna elektrarna izmenjala 12 uličnih svetiljk z modernejšimi armaturami in namestila še dvojne starih svetiljk v Gosposki ulici.

Mestna plinarja. Obratovodja mestne plinarne g. Schey, ki obhaja ob koncu leta 25-letnico svojega delovanja v celjski plinarji, je bil imenovan za ravnatelja, obenem pa prejme enkratno nagrado v znesku 5.000 Din. — Ob priliki razpisa glede nabave dvojne novih retortnih peči za mestno plinarjo je stavila najnižjo ponudbo v znesku 183.000 Din tvrdka Manoschek in je bila njej poverjena dobava in instalacija. — Občinski svet je v principu sklenil, da se uvede v Celju avtobusni promet; zadevo bosta proučila finančno-gospodarski odsek in odsek za podjetja in izdelala podroben načrt.

Mestna klavnica. Finančno-gospodarski odsek in odsek za podjetja bosta oddala dela za preureditev hladilnice v mestni klavnici in za gradnjo nove konjske klavnice.

Slučajnosti. Obč. odb. dr. Hrašovec je ovrigel »Slovenčevo« trditve, češ da je imela bivša večina v občinskem svetu leta 1925. na razpolago 50.000 Din

»Moj Bog, stari, ti si siten! Jaz ne morem za to...«

»Vem, Beti, vem!« je godrnjal mojster. »Saj tebi nič ne rečem!« A naglo je zakričal: »Jaz stari bedak — na stara leta grem na tajne izlete — na tajne izlete! In s tako prismo!«

»Ampak gospod Vejvara morda tudi ne more za to!« je rekla gospa.

»To je ravno, da nikdo ne more za to, Beti — da si ne morem nad nobenim ohladiti jeze. Sam sem kriv — hudič mi je to vtepel v glavo! Ali mi je bilo tega treba? Mundura za trideset goldinarjev — in v njej kobilim čez gore in doline! Poglej moje noge — to je živo meso! In knalu bi me spravil v Liberec! Ta se mi je pristudil, ta Vejvara...«

In naenkrat, kakor da se je na nekaj spomnil, se je obrnil:

»In povej mi, Beti, kako je pravzaprav prišel ta Vejvara k nam? Kaj pa imate z njim? Zakaj pa hodi sem? Čemu se na nas pileplja?«

Gospa je gledala nekaj časa Kondelika. To vprašanje jo je presenetilo, ospnila je.

»Ampak, stari,« je govorila mirno, da bi očeta še bolj ne razdražila, »kaj imamo mi z njim? Kaj ga nisi sam povabil? Ali je to kaka nesreča, da se je z nami seznanil? Mlad, pošten mož, magistratni uradnik...? Ampak za vse to sedaj ne gre, stari — to si pove mo drugič, ko bodeš bolj volje. Sedaj se lepo sleci, nogi boš dal v škaf in le-

za mestne reveže in da te vsote ni izrabila. Resnica pa je ta, da je bilo leta 1925. določenih 60.000 Din za nezbrano zunanjih revežev, a se je izrabilo le 32.000 Din, ker so se ti reveži nahajali večinoma v inozemskih bolnicah in hišnicah, kjer je večina oskrbovanih revežev tekot leta pomrla, vsled česar so se stroški znatno zmanjšali. Za domače reveže določeni znesek pa ni bil samo v celoti izrabljen, marveč celo za nekaj sto dinarjev preokračen. Očitek nasprotnikov je torej docela neutemeljen. — rp —

Pred novo vlado?

Res je sicer: napovedanih revolucij po navadi ni in Davidovičevi demokrati so samo letos že dvakrat »okoli padli« ko je šlo za znane, v časnikarskem žargonu povedano, »usodne odločitve«. Tako se tudi še tokrat »ainfah ne ve«, kako poteče odločilna konferenca klubovih načelnikov četverne koalicije in — kako bodo komandirale nevidne sile. Kajti to, kar vidimo danes v Beogradu, ni noben parlamentarizem več. Samo kot kronisti pa sicer lahko bilježimo, kake komplimente si dele razprti radikalni in demokratiški srbijanski bratje. Davidovič je zadnjo soboto očital radikalom — imenoval jih je sicer »vlado dr. Korošca«, — da so uvedli docela strankarsko, celo militarizirano upravo, da so zakrivil

Domače vesti.

d Božično gostovanje mariborskega narodnega gledališča v Celju. Mariborčani so napravili tokrat za malomestne naše razmere nekoliko riskanten poskus. Prišli so baš na Božič gostovat s Kvapilovo trodejansko dramo »Oblaki«, odlikovano z veliko literarno nagrado češke akademije za znanost in umetnost. Drama je bila prvokrat uprizorjena leta 1903 na češkem narodnem gledališču v Pragi. Ni tedaj ničesar modernega, pač pa je še vedno efektivna, vsaj v naših slovenskih razmerah. Vsebuje boj »dveh mladih duš, dveh mladih zaljubljenih src« — bogoslovca Petra, ki je po materini volji določen za »gospoda« in živahne gledališke igralke, ki živi v Pragi, v velikem svetu, svobodno kot oblaki. Male razmere, oziri, sinovska ljubezen ne dajo ubogemu Petru, da bi splaval za Majo v svobodno življenje. Napravi zalet — a ga spet ujamejo in mu »ostržejo peruti«. Drama se godi v malem hribovskem župnišču, zato nastopajo še župnik, njegova sestra, ki je Petrova mati in pa zdravnik. Dvorana ni bila tako dobro zasedena kot po navadi, ravno vsled stare naše navade, da se mora na Božič ostati doma — bilo je več okoličanov ko meščanov. Režija Joška Koviča je bila vestna — oprema pa pač taka kakor jo ima na razpolago revno naše mestno gledališče, prava pastorka in točna ilustraci-

gel boš. To ti bo pomagalo.«

»Da, Beti, da«, je pritrtil mojster Kondelik. Čutil je, da je neizrečeno bolan. »Naj mi da Katarina škaf in ti mi postelji! Da bi že ležal!«

In ko mu je potisnila Katarina, vrnivši se s steklenicami plzenjskega piva, škaf, in ko je mojster potopil bolni nogi v mrzlo vodo, se pošteno napil, otrl brke, tedaj je dvignil visoko tri prste desne roke in je z grobno resnostjo rekel ženi:

»Poglej, Beti, in poslušaj: ako bi še kedaj slišala od mene, da hočem iti na tajni izlet — takoj pošlji po gospoda Čumpelika — ampak takoj pošlji ponj...!«

V. Kako se je zgodilo, da je Frančišek Vejvara sploh smel hoditi za gospodično Pepico?

Sledila je vrsta neprijaznih dni. Nebo, kakor da bi še samo počakalo tajnega sokolskega zleta, se je drugi dan razjokalo in dež je lil cel teden. Bilo je mrzlo vreme in malo je manjkalo, da niso zemeljski prebivalci začeli kuriti peči v sredi junija.

Ampak ne samo v prirodi, tudi pri Kondelikovih je bilo zelo neprijazno. Mojster je zdravil nogi in je porabil za nje cele lončke vazelina in vselej, kadar se je pečal s tem domačim zdraviljem, vselej mu je bila na ustnicah kaka polglasna kletvica, v kateri ni nikdar manjkalo ime Vejvarovo.

Vejvara se mu je res »zastudil«, kakor se je zdelo.

zastoj vsakega koristnega zakonodajnega dela, da so politični položaj v državi do neznočnosti poostriili. V nedeljo so pa imeli radikalni v Subotici »partijsko večero«, na katero je bilo vabljenih — 600 oseb (prosimo, ne mislite na to, kdo je plačal). Govorila sta dva aktivna ministra, Kujundžić in Cvetković, pa tudi bivši minister Stančević, ki je povedal sledeče grobosti Davidoviču in njegovim ministrom: »Ako im nije pravo, neka idu. Iskralo oko, koje zaplakalo za njima...«

Radikalni so namreč polni veselega upanja, da se jim bode mogoče vendarle znebiti čiče Davidoviča in njegovih ljudi ter da bodo kot trajna koalicija vladali sami s klerikalci in Turki. Čutiti je, da se vesele tega tudi slovenački klerikalci, kajti celo »Slovenec« prerokuje danes novo vlado.

Samo jedna bridka kaplja pelina je padla v njihovo čašo. Beograjski časopisi so se zagnali v dr. Korošca, češ da je istotaka kot njegov civilni ministrski kolega Barić pravzaprav v svojem sre — avtonomist, da hoče tudi on od Beograda vstran. Ali z drugimi besedami povedano: dr. Korošec sedi na adispozicijskem fondu ministrskega predsedstva in notranjega ministristva. Boga ti slovenačkog: sedi že predolgo časa. In to je hujše ko vsa njegova avtonomija!

Ali pa dobimo — neutralno in volilno vlado?

ja kulturnega pojmovanja večine naših mestnih očancev. Zasedbo lahko mirno rečemo, prav vseh vlog smo bili zelo zadovoljni. Obe dami (gđc. Kraljeva in Bukškova) ter vsi trije gospodje (Grom, Rakuša in Joško Kovič) so podali lepo zaokroženo, občuteno hakor dobro našudirano igro. Moralni uspeh je bil nedvomno velik. Materijalnega bo pa spopolnila kaka za pustni čas primerna vesela opereta.

d Sokolski Silvestrov večer bo kot vsako leto tudi letos prireditve za vse naše narodno občinstvo iz Celja in široke okolice. Kdor se hoče na bratski način posloviti od starega leta in v prijateljski družbi stopiti v Novo leto, naj pride 31. dec. 1928 v Celjski dom. Program je razviden iz lepakov.

d Triglavani! Sestanek za triglavanško proslavo 12. januarja 1929 se vrši v petek, 28. t. m. v klubovi sobi Celjskega doma. Pridite polnoštevilno, posebno so vabljeni vsi oni gospodje, ki so dodeljeni šotorom.

d Iz poštne službe. Napredovali so pošt. uradniki (ce): Albina Rihteršičeva v Celju, Karl Kosem v Mozirju, Jožef Stegenšek v Št. Jurju ob J. ž., Marija Debelakova v Št. Pavlu pri Preboldu; premešeni ste Anica Kunejeva iz Trbovelj v Celje in Gizela Novakova iz Celja k poštenu ravnateljstvu v Ljubljani.

d Občni zbor Kmetijske družbe za Slovenijo se vrši jutri, 28. dec. ob 11. dop. v ljubljanskem Mestnem domu.

d Volilne v celjski okrajni zastop. KDK je vložila v Celju skupno listo z nosilcem g. dr. Jurijem Hrašovcem, odvetnikom v Celju; skupno listo je vložila tudi na Vranskem z nosilcem g. Omladičem, županom v Braslovcah. Nosilec klerikalne liste v Celju je okoliški župan g. Mihelčič, na Vranskem pa poštar g. Kladnik.

d Plačilo občinskih davščin. Mestni magistrat celjski naznanja, da dne 1. januarja 1929 zapade v plačilo prvi obrok občinskih davščin na vozila in naklad (8% najemniški vinar, 2% kanalska pristojbina in 12% vodni vinar) za leto 1929. Stranke se pozivajo, da poravnajo zapadle zneske najkasneje do 15. februarja 1929 v izogib eksekutivnemu postopanju.

d Ekspozitura javne borze dela v Celju se je preselila v svoje nove uradne prostore v stari deški okoliški šoli (sedaj hiši ljublj. delavske zbornice).

d Tragičen konec vojnega invalida. V soboto dopoldne se je obesil v svojem podstrešnem stanovanju v Sokolskem domu vojni invalid in po Celju znani društveni inkasant Peter Košec.

d Reklamna neokusnost Te dni se je pojavilo na balkonu Mestne hranilnice veliko platno s prav kričečo reklamo za mestni kino. Dobro, če že mora poslopje denarnega zavoda in pa najvišjega sodišča v Sloveniji služiti za reklamo, naj služi. Ampak v tem slu-

čaju morajo dobiti pravičo za izvešanje reklamnih tabel po zidovju Mestne hranilnice tudi drugi celjski obrtniki in trgovci, kajti tudi oni jamčijo s svojo davčno močjo za Mestno hranilnico!

d Nove katastrske uprave. Ker se stare okrajne katastrske evidence s 1. jan. 1929 ukinejo, se upeljejo z istim dnem po naredbi o organizaciji finančne službe okrajne katastrske uprave in sicer: v Celju za davčne okraje Celje, Laško, Konjice in Šmarje pri Jelšah; v Slovenjgradcu za davčne okraje Slovenjgradec, Prevalje in Gornjigrad (I); v Brežicah za davčna okraje Brežice in Krško; v Mariboru za davčna okraje Maribor in Slovenska Bistrica; v Ptujju za davčna okraje Ptuj in Ljutomer; v Murški Soboti za davčna okraje Murska Sobotica in Dolnja Lendava.

d Aeroklub »Naša krila« v Celju ima svoj I. občni zbor 16. januarja 1929 v celjskem Narodnem domu.

d Za božičnico državne krajevne zaščite dece in mladine v Celju sta naklonila g. A. Glück, trgovec v Celju 200 dinarjev in tovarna tkanin v Št. Pavlu pri Preboldu 36 m platna. V imenu bedne mladine izreka odbor prisrčno zahvalo.

d Odlikovanje. Kakor čitamo v ljubljanskem časopisju, je bil odlikovan policijski nadzornik Henrik Lotrič v Ljubljani z redom sv. Save 5. stopnje. Za časa svojega delovanja v Celju si je pridobil velik krog dobrih prijateljev in znancev, ki so ga ohranili v najboljšem spominu. Zatorej to odlikovanje tudi v polni meri zasluži.

d Širjenje šund-literature. Pišejo nam: Zadnji čas se tako širijo razni šund-romani med nami, da bode treba misliti na resen boj proti temu strupu. Iz Zagreba pošiljajo razne založbe tudi v Slovenijo dinarske zvezke šundromanov zadnje vrste, ki jih kupujejo osobito naše ženske, tudi napol odrasla dekleta. Pri tem zastrupljanju morale in vsakega dobrega okusa podpirajo zagrebške židove pri nas razne trafike, papirnice in celo knjigotržnice. Kakor imamo razumevanje za to, da mora v teh težkih časih vsakdo gledati na zaslužek, tako vseeno resno prosimo one, ki imajo v mislih za zlo posledice šund-literature, naj bi širjenje slabih romanov med nami ne podpirali.

Moderno

damsko perilo v krasni izdelavi in dobri kakovosti kupite najceneje edino v veletrgovini R. Stermeckl, Celje. Damske srajce, sifon 55, 58 Din, batist 65 Din, hlače platnene 36 Din, sifon 50, 58 Din, batist 68 Din, kombine hlače, barvaste 75 Din, bele 81 Din, batist 125 Din, kombine krilo, barvasto 70, belo 85, 110, 140 Din, garniture dvodelne iz prvovrstnega platna 70 Din, sifona 128 Din, batist-sifona 248 D, trodelne 248 Din, spalne srajce 90, 144 Din. Dalje možko perilo, kakor srajce, spodnje hlače, majice in nogavice, rokavice, naravnice vedno na zalogi. Ogledjte si izložbo in ogromno zalogo. Nakup neprisljen.

d Imenovan je za višjega davčnega upravitelja g. Josip Močan, davčni upravitelj v Celju.

d Razpisano je mesto uradnega sluga pri tukajšnjem upravnem sodišču. Prošnje do 1. januarja.

d Zahvala. Zaščita dece in mladine v Celju si šteje v prijetno dolžnost izreči najprisrčnejšo zahvalo vsem dobrotnikom, ki so prispevali v denarju ali blagu, da so zamogle posamezne osnovne šole v mestu Celju in Celje-okolica svojo najrevnejšo šolsko mladino obdarovati s obuvalom, obleko odnosno perilom. Predvsem se izreka zahvalno priznanje oblastnemu odboru v Mariboru za prispevek 5.000 dinarjev, kakor tudi mestni občini celjski (predstojnik mestnega magistrata g. svetnik Ivo Šubic je počastil božično obdaritev obeh mestnih osnovnih šol s svojim obiskom) in celjski okoliški občini, kateri sta darovali za božičnice vsaka po 3.000 Din. Iskreno zahvalo za prispevke naj izvolijo sprejeti sledeči denarni zavodi: Celjska posojilnica 2.000 Din, Mestna hranilnica celjska 1.000 Din in Ljudska posojilnica 500 Din. Nadalje se društveni odbor Zaščite prav lepo zahvaljuje vsem dobrotnikom in dobrotnicam za prispevane manjše zneske v denarju,

Volnene nogavice

rokavice
srajce
samoveznice
triko perilo
dežniki

Znižane cene!

Franc Kolbezen, Celje,
Prešernova 3. — Vsaka stranka dobi darilo.

blagu, kolačih in pecivu, katera darila sta v veliki množini in najboljši kakovosti izprosil za uboge šolske otroke pri usmiljenih celjskih damah: podpredsednica društva Zaščite dece, gospa Ela dr. Kalanova in blagajničarka iste korporacije, gđc. šolska upraviteljica Ivanka Zupančič; v imenu obdarovane mladine bodi jima kot vsem neimenovanim blagim srcem izrečena najglobljejša zahvala! — Društveni odbor.

d *Talvina pri polnočnici.* Zasebniku Josipu Habjanu z Ostrožnega je neznan vernik med polnočnico v celjski župni cerkvi izmaknil iz telovnika žepno ura, vredno 150 Din.

d *Izgubljen in najdeno.* Izgube: zavitek s srajco in samoveznico v vrednosti 70 Din; volnena ruta, vredna 300 Din; briljant, vreden 250 Din. — Najdbe: svilen ovratna ruta; črna usnjata denarnica z 21 Din gotovine, dvema zobama in receptisi; črna ročna terbica z 207 Din gotovine in različni predmeti; rdeča flanelasta otroška čepica.

d *Umrli so dne 21. t. m.* v celjski javni bolnici: 28-letni drvar Jakob Podvršnik iz Velike Pirešice, 72-letni brezposelni delavec Franc Kostomaj iz celjske okolice in 44-letni najemnik Ivan Inkret s Ponikve. V vojaški bolnici je umrl dne 24. t. m. 21-letni Milorad Pavlović, redov 39. pp. Dne 23. t. m. je umrl v Socki pri Novi cerkvi zasebnik g. Karl Dickin v starosti 69 let; dne 25. t. m. je bil pokopan na celjskem mestnem pokopališču.

d *Umrl je pri Mariboru Alfred* (vitez) Rossmann, znana in zaslužna osebnost med našimi korejci. — Na avstrijskem Gradiščanskem je umrl pred prazniki v vasi Kukmiru nekdanji konjski zdravnik in župan dr. Adolf Kadiunig.

d *Penzije v Jugoslaviji.* V listih se tu in tam pojavljajo težke pritožbe iz vrst takozvanih »kronskih penzionistov«; javnost se nekoliko zgraža, ostane pa pri starem. Kake krivice se tu gode, kaže sledeči primer: neki podeželski poštni pot, ki je služil 32 let in stopil vsled oslabelosti dne 1. aprila 1924 v pokoj, ima mesečno — 14 Din 60 para pokojnine! Za te ljudi bi se najraje pobrigali klerikalci in radi-kali mesto za Zagrebčane!

d *Beograjski policijski agent Grauer v Zagrebu obstreljen.* Na sveti večer je v kavarni »Corso« v zagrebški Ilici obstrelil neznan človek polic. agenta Grauerja iz Beograda, ki se je službeno že dalje časa mudil v Zagrebu. Dobil je od zadaj štiri strele v prsi v trenutku, ko je hotel stopiti v telefonsko celico. Spravili so ga takoj v bolnišnico, kjer izjavljajo, da ostane pri življenju, ako ne nastopijo kake komplikacije. Grauer sam misli, da ga je obstrelil neki natakarko Marko Ožanić, kateremu je svoj čas »preskrbel« izgon iz Beograda. Ožanića doslej še niso dobili kljub temu, da stanuje v Zagrebu. Izginil je brez sledu. Izgleda, da gre za akt zasebnega maščevanja.

d *Zopet potres v Bulgariji.* Za katoliški Božič so imeli ponoven potres v znanem potresnem ozemlju Borisov grad - Čirpan pri Plovdivu. Bila sta dva potresna sunka, ki sta napravila precejšnjo škodo na starih in novo zgrajenih postopjih. Ljudje si v kljub mrazu niti po noči ne upajo v hiše.

d *Z vlaka je padel na Božič pri Zidanem mostu Maks Ratej s Planine pri Sevnici.* Poškodovan se je na glavi in je dobil prejkotne tudi notranje poškodbe.

d *Iz Maribora nam poročajo:* V pokoj je stopil ravnatelj vinarske in sadjarske šole v Mariboru gosp. Andrej Žmave; ravnateljske posle bode vodil začasno profesor Jožef Priol z istega zavoda. — Tako smo nekoliko preseučeno čitali te dni v listih. Torej sedaj tudi Žmave! Tako zginja iz kme-

tijske šolske in pospeševalne službe mož za možem, osobito vsi taki, ki niso klerikalci. Ali se gospodje pri oblastnem odboru nič ne zavedajo svoje velike odgovornosti napram našemu kmetijstvu? Tu ne pomaga nič, naj še kdo tako dobro moli rožni venec, treba je imeti solidno znanje in skušnje, ki so ravno v tej stroki največ vredne. Prav je, naj se pritegujejo mlajši, da se uče, da pa se siloma odriavajo starejši, in to kar po vrsti naši najboljši strokovnjaki, to je škoda in to je škandal, ker imamo vsi utis, da gre v prvi vrsti za politične intrige.

d *Odlikovanja.* Mariborski »Večernik« poroča v svoji božični številki: »Ni šala, res je, da so ravnatelji nekkih državnih ustanov dobili iz Beograda naročilo, naj povprašajo, kdo od nastavljenec je željen odlikovanja. Ravnatelji so naročilo izpolnili in razpisali so, da je na razpolago dovolj odlikovanj in da naj pové, kdor si jih želi. Če razmotrivamo načelno vprašanje vidnih pohvalnih znamenj, sploh vse, kar je normalno razumljivo pod pojmom »odlikovanje«, dobimo že brez tega naročila jako negativne odgovore. Ob tem najnovejšem naročilu nam pa mora biti jasno, da v Beogradu mislijo samo še na »ordensko takso«. Čim več taks, tem bolje. Taksa za najnižji red odlikovanja sv. Save znaša — 250 dinarjev.«

d *Nemški vojaški obvezanci in jugoslovansko državljanstvo.* Kdor zasleduje delovanje raznih naših obč. zastopov, v katerih gospodarijo koalicije z nemškutarji, bode opazil sledečo prakso: Razni več ali manj nadebudni nemški mladeniči, ki bi morali eventualno služiti pri nas vojake, so po preobratu optirali za Avstrijo in se tako izognili vojaški službi v naši armadi. Ko pa mine rok za redno kadroško službo, se naenkrat zopet intervirajo za jugoslovansko državljanstvo in se tudi najdejo uslužne občine, ki jim k temu pomagajo. Vprašali bi sedaj, kaj poreko k temu naši fantje, ki v redu vrše svojo dolžnost napram domovini in služijo vojake, dasi dostikrat zgube vsled tega službe in po vojaškem roku znova tekajo od jednega do drugega za zaslužkom? Kako evdenco imajo naše oblasti, da so take stvari mogoče?

d *Velik sneg pri Prizrenu.* Zadnje dni je v okolici Prizrena v Makedoniji zavladala neverjetna zima. Snega je toliko padlo, da ljudje skoraj ne morejo iz hiš. Kakor vsako leto ob času velike zime prihajajo volkovi s planin in napadajo hleve. Blizu Vrbnice so celo napadli tri kmetovalce. Tulenje volkov po noči pa je slišati skoraj v vsaki vasi okrog Prizrena. — Temu nasproti javljajo iz Splita, da imajo tam najlepše vreme, vedre dneve z gorkim solncem, tako da hodijo ljudje brez sukenj. Na solnce so bilježili 32 stopinj Celzija. — V naših krajih smo imeli za praznike hud mraz, od 8—12° Celzija pod ničlo. Ob cestah in po mestih imamo neprijeten prah.

d *Trdim, da bode vlada padla.* je dejal včeraj v neki družbi državni uradnik, »kajti trebalo bi uradnikom izplačati že toliko let dolgovane razlike. Kadar se začne o tem resneje govoriti, pade vsaka vlada.« Tolažili smo sicer gospoda, da je vlada uradnikom tako zelo naklonjenega srbijansko-kerikalnega »tvrdega grada« več ko sigurna, toda bil je tak prečanski neverni Tomaž, da tega ni hotel verjeti. No in danes nas je kar telefonično opozoril, da je imel prav. Pri prvi tranši monopolskega posojila že ne pridejo uradniki v poštev. . . . Mislimo, da še tudi ni napravljen obračun za kurzno razliko.

d *Zastopstvo Radio-apatov* svetovno najboljših znamk kakor Blaupunkt, Telefunken, Hartley, Neutrovox, Radio-Bar se nahaja za Celje v Gaberju 126, Polšak Rudolf (Sokolski dom). P. n. interesentom so aparati vsak dan na ogled. Istotako lahko kupci vsak dan ob 20. uri prisostvujejo Radio-koncertu in preizkušnji aparatov.

d *Zanemarjen prehlad* ima čisto anjšlabše posledice. Kot staro preizkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu dihalnih organov, hripavosti in zasluženju so znane skoro po vsem svetu Kaiserjeve prsne karamele in se dobijo sedaj v originalni kakovosti v lekarnah, drogerijah in kjer so vidni plakati. V lastnem interesu konsumentov

Zavese, pregrinjala,

ino in dobro izdeluje

M. ŠRIBAR, Celje, Gosposka ulica 27.

je, da izrecno zahtevajo originalno kakovost (cena 5 Din za vrečico ali 12 dinarjev za ploč. škatljo), ker se nahajajo v prometu ničeva ponarejanja, katera zdravju prej škodijo kot koristi.

d *Gospodinje — prepričajte se o izborni kvaliteti pražene kave — fino aromatičnih mešanic tvrde A. Fazarine, Celje.* Lastna, najmoderneje urejena pražarna.

d *Skrbna mati* ne daje otrokom prave kave, temveč jim kuha redno Žiko. Ve, da je Žika izdelana iz rženega slada, ki je kot hranilo neprecenljive vrednosti za rast človeka.

d *Ali ste že član »Ljudske samopomoči«?* Ako ne, prosimo, čitajte današnji oglas!

Nekoliko humorja.

»Kako pa to, da beračite sedaj tu v okolici? Prej ste vendar beračili pred župno cerkvijo v mestu — tam ste gotovo mnogo več zaslužili.«

»Res je, toda svoj prostor pri župni cerkvi sem prepustil zetu kot doto.«

V Rusiji je mobilizacija. Vsi židje v vasi se poskrijejo v nekem skednju, med njimi tudi 70-letni stavec.

»Čemu se pa pravzaprav skrivate«, ga vpraša sosed. »vas vendar ne bodo vzeli, saj ste že prestari za vojaka!«

»Dobro«, reče stari, »kaj pa, če potrebujejo generala?«

»Milostiva, oni gospod je prišel, ki je vedno brat milostive, kadar je soprog milostive doma.«

LISTNICA UPRAVE.

Ljudska samopomoč, Maribor: Za božično številko prepozno došlo, zato smo uvrstili danes.

Halo! Halo!

Pri tej izbiri telovnikov se nudi vsakemu pristajajoče

Telovniki za dame in gospe iz čiste volne v modnih barvah, eno- in večbarvni od 80 do 350 Din. Pulverji za dame in gospe v najnovejših modnih barvah, eno- in večbarvni od 155 do 380 Din. Velika izbira telovnikov z visoko zapetimi ovrtniki, smokingbluze, svitri beli in sivi od 230 Din dalje.

Sportne nogavice, rokavice, dokolenice, kape, trikotperilo itd. kupite naj-

bolje pri

L. PUTAN, CELJE

Prosimo, ogledajte si izložbo!

Proda se

Železna amerik. peč, pripravna posebno za pisarno, več dobro ohranjenih sukenj, oblek, smoking in žaket, vse v dobrem stanju. Vpraša se pri Maks Zabukošek, Celje, Cankarjeva ul. 2.

G O R I Č A R & L E S K O V Š E K

Knjigarna in veletrgovina s papirjem

priporoča:

Blasnikove in družinske pratike. — Reklamne koledarje za novo leto z natisom firme. — Božične okraske in jaslice. — Božične in noveletne dopisnice. — Kreppapir, svileni in barvani papir kakor tudi vse druge šolske in pisarniške potrebščine, ki se dobivajo v največji izbiri in po najnižjih cenah.

•••••

Prodaj veliko, novo stiskalnico

(Prešo), izdelano po najnovejšem sistemu. Istotako prodam močno kolje za vinograd. Zamenjam vse to za vino ali sadjevec. Reflektira se samo na resne kupce. Ivan Zdolšek, posestnik in gostilničar, Ponikva ob juž. žel.

Meblovano sobo

išče soliden, mlad zakonski par. Naslov v upravi lista.

Stefan Strašek,

čevljarska delavnica, Celje, Kovaška ulica priporoča svojo veliko zalogo čevljev lastnega in tovarniškega izdelka. Popravila točna. Priporoča se zlasti gg. učiteljem in uradnikom. Oddaja na obroke. Pošilja po pošti. Velika izbira snežnih čevljev najboljše znamke.

Radi selitve se prodaj

omare, kuhinjska omara, stelaže, mize okrogle in oglate, velika kredenca za sobo, zofa, klop, veliki okrogli kotel, kante za mleko, kante za mast, kopalna banja, škropilnica, veliki lonec za perilo, korito za perilo, škafi, sesaljška za vodo, veliki zaboj za žito, steklenice, kolo, volčji pes (dober čuvaj) Vprašati pri Sabljak, Medlog pri Celju, pri Joštovem mlinu. 2-2

iz vseh rudnikov in najboljših vrste dobavlja in dostavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Prepričajte se in uverili se boste,

da ima čakovaško in banaško pšenično moko belo in krušno najboljše kakovosti, pristno ajdovo in rženo moko, polenta zdrob in moko, pšenične o-trobe drobne in debele, krmlino moko, koruzo, oves itd. po najnižjih cenah vedno v zalogi tvrčka **Simon Gaberc, Celje, Razlagova ul., (Celjski dom).** Na debelo! Na drobno!

Jesenske obleke

in komplet, puloverje, veste, leंबरčke po najnovejših vzorcih in konkurenčnih cenah nudi na drobno in debelo tovarna pletenin **MICA KRIZANIČ, Celje,**

33 Polule 4. 35

Prevzema tudi podpletanje nogavlo.

Gospodinje!

uporabljajte za čiščenje:

parketa, linoleja, pleskanih tal, pohištva, šip itd. samo

„KOMET“, tekoči vosek

ki je najizdatnejša, najcenejša in najboljše politura za tla. Čiščenje z njim je brez truda. Zahtevajte ga v trgovinah ali direktno pri Drago ŽNIDARIČ, 45 Celje, Javno skladišče. 46

Izposodite si električni aparat!

M. Joštov paromlin Medlog — Celje

Na debelo! Na drobno!

Oglašujte!

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

≡ ≡ ≡ v Celju ≡ ≡ ≡

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Novoletna darila

kupite

v veliki izbiri po zelo znižanih cenah

„PRI SOLNCU“

Glavni trg št. 9

CELJE

Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drogenik.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi
plošče «His Master's Voice» in «Columbia»
katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo
proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
pisalnimi in risalnimi predmeti.

Število članov nad 10.000

V letu 1928 izplačane podpore Din 250.000

Ljudska samopomoč

podporno društvo za slučaj smrti za
Slovenijo v MARIBORU, Aleksan-
drova cesta 45

sprejme do konca februarja 1929 v oddelek „A“ vse zdrave osebe
od 1. do 70. leta. — Najvišja podpora 1000 Din.

Enkratna vpisnina po starosti od 18 do 40 Din.

S tem oddelkom je dana vsakomur prilika, torej tudi najrev-
nejšim slojem za pristop v to človekoljubno društvo.

V oddelek B, C, D, oziroma B/I, C/I, D/I s podporami od 2000
do 32.000 Din se sprejmejo do nadaljnjega le še vse zdrave
osebe od 21. do 50. leta.

Zahtevajte še danes zastonj pristopno izjavo!

„Eden za vse, vsi za enega!“

Prva jugoslovenska
tvornica klobukov in modelov d. d.
Sisak-Galdovo

otvori dne 1. januarja 1929

v Zagrebu, Samostanska ul. 6 (dvorišče)

tvorniško skladišče vseh svojih izdelkov in sicer
moških in ženskih klobukov in modelov

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Kmetska posojilnica za celjsko okolico v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Pisarna v Prešernovi ulici 6 (prej Lastni dom)

Hranilne vloge obrestuje po 6—8%, pri naložbi Din 50.— se dobi nabiralnik na dom

Josip Gorenjak, Celje

Celje, Kralja Petra cesta 37

gostilna

„Pri jelenu“

Lastna mesarija in prekajevalnica

Velika zaloga vsakovrstnih mesnih iz-
delkov, sveže volovsko meso in pre-
kajene šunke itd. Cena Din 25.— do
Din 26.— za kg. Vsakovrstne klobase.

Specijaliteta blaga zajamčena.

Za obilen obisk se najvljudneje priporoča

Josip Gorenjak.

Lesni manipulant samostojna moč

se sprejme s 1. januarjem v tukajšnje večje lesno podjetje. Stanovanje in hrana
na željo v hiši. Naslov v upravi. 2-2

Ferd. Pelle-ja vdova

Celje, Kralja Petra cesta 13

Ustanovljeno 1893.

Telefon 62.

Mednarodna spedicija — carinsko posredovanje v
Ljubljani in Mariboru — carinske in železniške rekla-
macije — vskladiščenja — prevozi.

Selitve

s pohištvenimi vozi za isto ceno kakor z navadnimi.

Vsakovrstni prevozi ceneje kakor povsod.
Postrežba točna, strokovna in solidna.

Pojasnila brezplačno.

52-19

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana
sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah
po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Kože od divjačine

zajčje, lisičje, kunine, dihurjeve itd.,
kakor tudi vse vrste surovih kož
kupujem po najvišji ceni

MAKSO TANDLER

ZAGREB, BOŠKOVIČEVA ULICA 40

Brzjavlj: TAURIA, ZAGREB

TELEFON 38-89

